

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛІЗМ

НАРОДНЯ БІБЛІОТЕКА »НАСТУП«

ЧИСЛО 1.

Д. Ткачук

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛІЗМ

Друге видання

ПРАГА

1941

НА КЛАДОМ В - В А »ПРОБЛЕМ«

Тираж: 6.000 — 10.000.

● Обгортка М. Михалевича ●

Друкарня І. Андреска в д., Прага XII., Белеградська 10.

МАРШ

УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ.

Зродились ми великої години
З пожеж війни, з полумя вогнів,
Плекав нас біль по втраті України,
Кормив нас гнет і гнів на ворогів!

І ось, ідем у бою життєвому
Міцні, тверді, незломні мов граніт.
Бо плач не дав свободи ще нікому,
А хто борець — той здобуває світ!

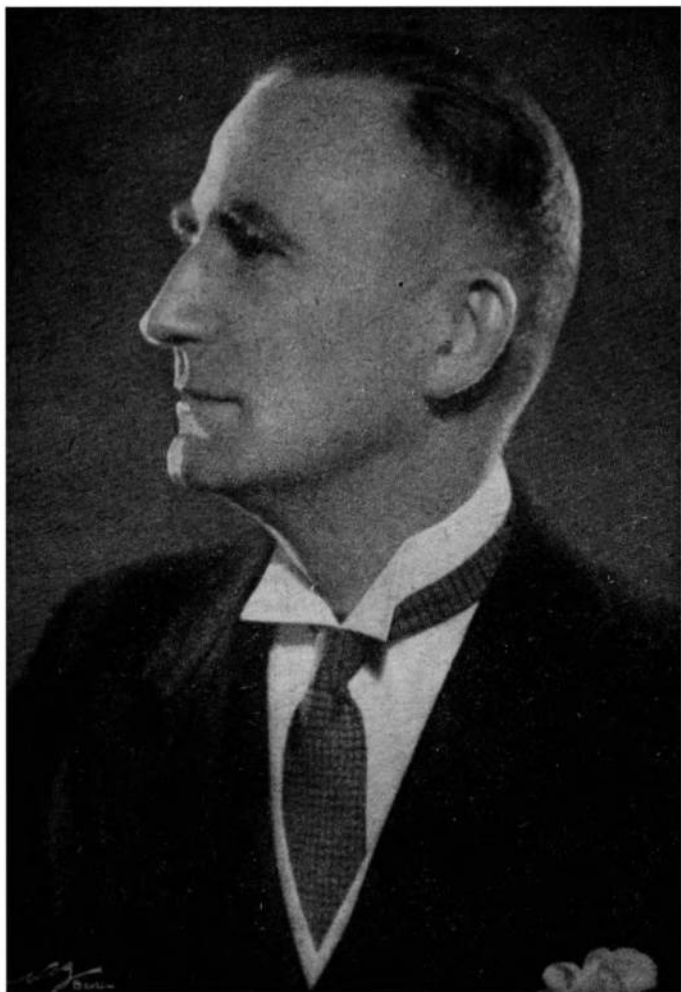
Не хочемо ні слави, ні заплати;
Заплатою нам радість боротьби:
Солодше нам у бою умирати,
Ніж в путах жити мов німі раби.

Доволі нам руїни і незгоди;
Не сміє брат на брата йти у бій.
Під синьожовтим прапором свободи
Зєднаєм весь великий нарід свій.

Велику правду для усіх єдину
Наш гордий клич народові несе:
Батьківщині будь вірний до загину!
Нам Україна вища понад все!

ПОЛКОВНИК ЕВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ,
ВОЖДЬ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ,
згинув з ворожої руки 23. V. 1938. р. в Роттердамі.

ПОЛКОВНИК АНДРІЙ МЕЛЬНИК,
ВОЖДЬ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ.

»Воля України — або смерть!«

Микола Міхновський.

»Хай кожний, хто прагне бачити Україну вільною, дасть свій творчий вклад у збірні зусилля Нації в свідомості, що перш за все наша духовна сила, жертвенність і національно-політична зрілість заважать на дальшому розвитку подій, що їх несе з собою нова війна«.

Вождь Андрій Мельник.

Український націоналізм проявляється у двох видах: як світогляд, чи інакше сказано ідеологія, і як політичний рух. Тому говоримо про: 1. націоналістичну ідеологію і 2. націоналістичний рух.

1. НАЦІОНАЛІСТИЧНА ІДЕОЛОГІЯ.

Націоналістична ідеологія — це не є штучно видумана теорія (наука), приготована в кабінеті ученого для якихось означених цілей і накинена згори до вірування. Націоналістична ідеологія — це цілий ряд тісно з собою пов'язаних правд, зауважених в житті, що разом творять закони природи і що на їх підставі розвивається життя. Тим законам підпорядковане ціле життя на землі, отже також і життя нації.

Правда й закони, що особливо відносяться до життя й розвитку нації, пов'язані в один органічний ланцюг, творять **націоналістичну ідеологію**.

Український націоналізм, — чи то як світо-

гляд, чи то як рух — виходить від поняття **Української Нації** і зроджується на її ґрунті. Іншими словами: **український націоналізм не є наслідуванням ніякого іншого руху**. Зродився він із потреб і для потреб Української Нації та заступає й боронить тільки інтереси Української Нації. Він є з нею нерозривно зв'язаний.

Що таке нація?

Поки прийти до обговорення ідеології українського націоналізму, треба зрозуміти, що таке нація.

Нація — це духово-кровна спільнота, пов'язана з собою вузлами традиції (спільної історичної долі), мови, релігії, звичаїв і обичаїв, спільного походження; зв'язана з собою спільною територією та оживлена одною волею творити спільне майбутнє.

Нація — це не тільки сума всіх живучих людей, що признаються до приналежності до даної нації. Нація — це ті всі члени якогось народу, що жили колись, живуть тепер, і ті, що будуть жити колись. Це найкраще висказане в Шевченковім посланні: »До живих, мертвих і ненароджених моїх земляків...« Отже боронити інтереси нації — значить дбати не тільки про живих, але й (і то чи не більше) про майбутні покоління.

Що значить духово-кровна спільнота?

Спільнота — це гурт або якась кількість людей, що мають спільні цілі, чи спільну кров (родина), або люди зв'язані з собою іншими внутрішніми, органічними вузлами, спільними усім членам гурт-

ка. Спільноти можуть бути великі або малі. цебто можуть вони бути вищого або нижчого типу.

Спільнотою найвищого типу — є нація. Це означає, що поза нацією вже нема більших спільнот. Людство зовсім не є спільнотою, бо воно складається з поодиноких націй, що їх інтереси дуже часто собі такі суперечні, що смерть одної нації нераз означає життя й розвиток другої і навпаки.

Нація — це спільнота духово-кровна.

Це означає, що націю лучать з собою вузли духові, як спільна культура, релігія, звичаї й обичаї, мова і т. д., та кровні вузли — отже, спільне походження, спільна кров.

Що так є спільна традиція?

Доля нації буває різнородна. Раз бувають у житті нації світлі моменти, перемоги її зброї й її духа, то знову переживає нація хвилини упадку й програної. Та все одно, чи то з хвилин перемоги й тріумфу, чи з хвилин упадку — такі постані, як Князь Святослав Завойовник і Володимир Великий з княжих часів, чи Богдан Хмельницький, Іван Богун, Іван Мазепа з козацьких часів, чи то Микола Міхновський, Черник, Симон Петлюра, Євген Коновалець із найновіших часів — всі вони однаково дорогі серцю кожного українця. Всі вони — блискучий приклад до наслідування для нас на майбутнє.

Знищити у нас любов до них значить знищити один вузол, що лучить нас у націю — це значить захитати основами нашої нації, розложити націю

та її ослабити. Звідси ясно, чому теорії інтернаціонального марксизму й соціалізму стараються знищити любов до традиції. Подібно маєтся з такими вузлами, як спільна мова, культура, релігія, звичаї й обичаї.

Впливом їх усіх і впливом спільного походження є народження у нації **сильної волі творити на майбутнє свою власну долю.**

В о л я н а ц і ї.

Воля нації — це хотіння взяти свою долю у власні руки. Буває воно не раз таке велике, що ломить і крушить усі перепони й кайдани. Існування тієї волі у народів підносить їх на вищий щабель, творить з них свідомі своїх цілей та завдань нації. Ця воля — це головна прикмета нації і основна точка у націоналістичній ідеології.

Націоналістична ідеологія твердить, що воля — це головне джерело і двигун усякого діяння одичного чи спільнотного. Коли вона приспана, то нація не живе повним життям; коли ж вона сильно розбуджена, то сили нації пружаються, стараються поширитись назовні, розростися, зломити усі перешкоди, що зупиняють її ріст. Це намагання рости вширш називається **національною експанзією.**

І д е а л і с т и ч н и й в о л ю н т а р и з м.

Погляд-твердження, що двигуном усього життя є воля, називається волюнтаризмом. Рішальними спонуками нашого діяння є не матеріяльні багатства, тільки ідеальні вартості, так як влада панування. Націоналізм протиставляється твердженням розкладових теорій, голошених ворогами нації про

те, що ціллю людини є задоволення потреб жовудка. Ціль тих теорій — це знищити у нас високу ідею могутньої батьківщини, а зосередити наші думки довкола потреб тварини. Націоналістична ідеологія підносить нас на високий степень борців за ідеал сильної, рідної нації і всю нашу волю звертає у тому напрямі. Звідси наші світогляд називається **ідеалістично - волютаристичний**. Націоналізм вимагає від своїх визнавців сильної (фанатичної) віри у свій ідеал. Націоналіст вважає поодинокі правди свого світогляду **незмінними догмами**, у яких ніколи не сумнівається, бо вони є відбиттям самої правди життя (**догматизм**).

Н а ц і о н а л і з м а к т и в н и й .

Воля — це джерело сили й енергії нації, тому обов'язком націоналістів є — розбуджувати у нації цю волю, волю до самостійного життя, волю до влади. Зокрема кожний націоналіст повинен розвивати у себе самого сильну волю й енергію та завжди вище ставити життя, повне буйних переживань, трудів та небезпек, від беззмістового, спокійного життя. Повинен наслідувати своїх великих княжих та козацьких предків, для яких шабля, кінь і небезпека в обороні батьківщини були ціллю і змістом життя. Тому націоналіст мусить бути все чинний, все активний і все стояти чолом до життя. Ніколи не сміє занедбати нагоди, щоб поширити в народні маси свій націоналістичний світогляд.

В и к л ю ч н і с т ь (е к с к л ю з и в і з м) н а ц і о н а л і с т и ч н о ї і д е о л о г і ї .

Супроти цього, що поодинокі правди націоналі-

стичної ідеології є відбиттям самого життя і його законів та що вони є незмінні — націоналіст поборює аж до знищення усі інші фальшиві теорії, що їх поширюють серед суспільства різні агенти чужих сил. Ці всі теорії (марксизм, інтернаціональний соціалізм, більшевизм, лібералізм і т. п.) є видумані ворогами нації для тієї цілі, щоб розложити й ослабити націю, а потім віддати на поталу чужих хижаків. Націоналіст знає, що з тими усіми фальшивими науками нема згоди ні угоди. Націоналіст знає, що або переможе націоналізм, а з ним і нація, та знищить своїх ворогів, або переможуть замасковані різними теоріями вороги і змусять розслаблену націю до здачі. Націоналіст не терпить чужих ворожих наук і виповідає їм боротьбу на життя і смерть.

Чи всі люди є собі рівні? За- сада провідництва.

Вже з самого життя знаємо, що неможлива цілкова рівність серед людей. Один сильніший, другий слабший, один мудріший, другий менш мудрий і т. п. Тому націоналізм вибирає людей відповідно до їх прикмет та вартостей і кожен повнить завдання відповідно до своїх сил. Націоналізм не признає ніяких привілеїв та за наложений обов'язок вимагає відповідальности. У праці виявляються вартості самі і твориться **єрархія** (суспільна драбина). Той, що має найбільш здібностей — буде вождем нації. Супроти вождя чи найближчого провідника обов'язує дисципліна. Цього вимагає кожна організація, отже й організація нації. Коли б хтось хотів знищити організованість нації, цебто її розложити, той буде старатися знищити єрархію та

дисципліну і буде голосити рівність людей. Це її роблять вороги нації (марксизм, інтернаціональні соціалізм). Та коли націоналізм каже, згідно з правдою життя, що немає в природі й між людьми рівності, та коли по думці тієї правди організує життя на підставі провідництва, відповідальності й дисципліни, — то це не значить, що націоналізм нерівно й несправедливо відноситься до деяких членів спільноти. Завданням націоналізму є створити-викувати таку національну спільноту, що її ніякі удари ззовні ані знутри не змогли б розсадити. Спільнота така можлива тільки тоді, коли в поодиноких членів нема почуття кривди, що випливає з визиску, коли кожен член чує, що він є вільний, повноправний будівничий, а не визискувана жертва. Словом, коли є суспільна справедливість (Шевченкова **»сімя вольна, нова«**). Тому нічого не поборює націоналізм так гостро, як ганебного визиску широких мас в буржуазних суспільних устроях демократично - капіталістичних, або марксистсько-большевицьких. Тільки один націоналізм, зроджений з народньої душі, приносить народові **суспільну справедливість**.

2. НАЦІОНАЛІСТИЧНИЙ РУХ.

Український життєвий простір великий і належить до найкращих і найбагатших просторів світу. Український нарід з вигляду, вдачі та природніх здібностей — це один з найкращих народів світу.

Та на українському життєвому просторі несвоя влада. Ті, що над нами панують, намагаються всіми силами вдержати над нами свою владу та ніколи

не випустити з своїх рук такого для них життєдавчого джерела, що ним є український край. Вони в тій цілі стараються через своїх платних агентів, української або чужої національності, підсунути нам свої брехливі теорії, видумані умисно на те, щоб нас ними ослабити, а через те могли нас вдержати у своїх руках. Впарі з теоріями вони творять свої організаційні центри (осередки) і втягають наших людей до своїх рядів і на свою службу.

Довгі десятки років удавалось їм нас в той спосіб ошукувати. Говорили вони про «братерство», а показувалось, що з того виросло «братнє» панування над нами. Голосили «вселюдські високі ідеали», а через них доходили до імперіялістичних цілей. Проповідували добробут, «рай», а творили свою капіталістичну систему, побудовану на ганебному визиску найбільшніх народніх мас. Ми приймали віру в рівність і братерство народів, а несподівано для нас самих опинювались ми в нерівних і небратніх кайданах.

Одним словом наші вороги завжди так дали нам свої фальшиві науки, щоб нас ними приспати, ослабити і запрягти в своє «братнє» ярмо.

Та не всі українці давалися отуманювати тим ворожим наукам. Зпосеред народніх мас виростає **Тарас Шевченко**, палким голосом просто до національної душі промовляє **Микола Міхновський** і безпощадно в саме серце фальшивих наук бє **Дмитро Донцов**. Вони стають творцями українського націоналізму, цебто своєї власної української науки, що відчиняє нам очі на чужі, ворожі ошуканства. Націоналізм організує націю на підставі свого власного світогляду, щоб в той спосіб дати нації силу,

в тяжкій боротьбі вибороти собі свободу, та збудувати — як каже Шевченко — »сімю вольну, нову«. де б не було ні хлопа, ні пана. тільки вільні, свободні члени нації й держави.

Шевченко, Міхновський, Донцов — це творці теорії українського націоналізму, або інакше, вони є його теоретиками.

Той, що перший зачав організувати націю на підставі націоналістичного світогляду, був **Вождь Української Нації, славної пам'яті полк. Євген Коновалець**.

Він перший був тим, що не тільки зрозумів це, що нація зможе здобути свободу тільки тоді, коли її перевиховати в націоналістичному дусі, але й перший зачав її організувати і в тій організації перевиховувати.

Ворог ще раз хотів перешкодити нації у її потужному марші до свободи і вбив нам Вождю.

Та не вбив Ідеї. На місце вбитих приходять сотки й тисячі нових борців і ніякі вже сили не здержать нації у її великому, переможньому поході до мети. Вождь своєю смертю створив у нас нове життя та вляв у нас нового духа, що вже його ніякий ворог не скує в кайдани.

Так через жертви й кров повставав великий, могутній, всеобіймаючий **Український Націоналістичний Рух**. Все, що здорове, чесне та сильне вступає в ряди нового Руху.

Висловом і чинником організованого націоналістичного руху є створена Вождем Євгеном Коновальцем **Організація Українських Націоналістів (ОУН)**. По смерті Вождя сл. пам. Е. Коновальця Провід ОУН перебирає найближчий його співпра-

цівник з часів Січового Стрілецтва **полк. Андрій Мельник**.

Це одинока організація, що здійснює ідеї українського націоналізму. Отже одинока йде правильним шляхом до здійснення найвищої Ідеї Українського Народу.

Вона побудована на засадах **всеукраїнства, підпорядкування групових інтересів інтересам цілості на засаді провідництва**.

Шлях боротьби та способи переводження націоналістичних цілей у життя, або так звана **тактика** Організації Українських Націоналістів, впливає вже з самої ідеології. Вона — **революційна**.

Вона змагає до перетворення й перетоплення національної душі по думці націоналістичної ідеології та до створення нових шляхів розвитку Української Нації.

1. Націоналістична ідеологія.

1. У яких видах проявляється український націоналізм?
2. Що таке націоналістична ідеологія?
3. З чого зродився український націоналізм?
4. Що таке нація?
5. Що значить духово-кровна спільнота?
6. Що таке традиція?
7. Значення традиції.
8. Чому вороги нації стараються знищити нам спільну традицію?
9. Впливом чого є воля нації творити спільне майбутнє?

10. Що таке воля нації?
11. Що таке експанзія?
12. Волютаризм.
13. Чому наш світогляд називається ідеалістично-волютаристичний?
14. Що таке фанатизм?
15. Що значить догматизм?
16. Чому націоналіст активний?
17. Що значить, що націоналізм ексклюзивний?
18. Що таке засада провідництва?
19. Що таке єрархія?
20. Чому вороги нації стараються знищити єрархію й дисципліну?
21. Націоналізм і суспільна справедливість.
22. Фальшиві науки і суспільна справедливість.

2. Націоналістичний Рух.

23. Що таке Націоналістичний Рух?
24. Нащо наші вороги видумують свої теорії?
25. Хто перший зпоміж українців виступив проти фальшивих наук і проти ворожого панування?
26. Хто є теоретиком українського націоналізму?
27. Хто перший зачав організувати націю по думці націоналістичної ідеології?
28. Чи вдалось нашим ворогам смертю Вождя припинити ріст Української Нації?
29. На яких засадах (принципах) побудований Націоналістичний Рух?
30. Що таке тактика?
31. До чого змагає Український Націоналістичний Рух?

Передплачуйте,
читайте,
поширюйте
видання
Українського
Видавництва
„П Р О Б О Е М“

- I. Тижневик: Український націоналістичний часопис „Наступ“. Річна передплата 12.— RM.
 - II. Двотижневик: Самоосвітня Бібліотека: Самоучник німецької мови — Софії Будко. Передплата на 10 зшитків 4.— RM.
 - III. Місячник: Український журнал культури „Пробоем“. Передплата річно 6.— RM.
 - IV. Квартальник: Книгозбірня „Пробоем“, в якій виходять найкращі твори наших письменників.
 - V. Видання: „Народня Бібліотека Наступу“, в якій виходять популярні книжки на різні теми.
 - VI. Виховна бібліотека.
 - VII. Випуски: Бібліотека „Відвага“ для дітей і юнацтва.
 - VIII. Випуски: різні листівки, гасла, тощо.
- Точніші інформації на стор. „Наступу“ й „Пробоем“.

Замовлення слати на адресу:

„PROBOJEM“, Praha XIV.-65, p. schr. 3.